

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Φ Τ Λ Δ Ο Ν Ε Β Δ Ο Μ Α Δ Ι Α Ι Ο Ν
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

Η ΜΑΣΤΙΞ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

II

Ενέργεια του Άλκοολ Ίδου πώς οι επί του οργανισμού. Ιατροί περιγράφουσι την ολεθριωτάτην επενέργειαν του Άλκοολ επί του οργανισμού.

Διὰ τῶν φλεβῶν τοῦ στομάχου διεισδύει, σχεδόν παρυσύς ἀπορροφώμενον, εἰς τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἀλλοιοῖ. Ἡ δὲ επενέργειά του εἶναι ἄμεσος, διότι ὑπεισέρχεται χωρὶς νὰ ὑποστῇ μεταβολήν, ἀλλὰ φυσικῶς, ὡς ἔχει· εἶναι βιαία, διότι, μὴ ἀπαλειφώμενον, εἰ μὴ βραδύτατα, ἐρεθίζει τὰ ὄργανα δι' ὧν διέρχεται, τοὺς πνεύμονας καὶ τὰ νεφρά. Ἄπαξ δ' εἰσελθόν, ἐπενεργεῖ θανασίμως.

Ὁ πεπτικός ὀργανισμὸς εἶναι ὁ πρῶτον προσβαλλόμενος. Ὁ στόμαχος, διεσταλμένος μὲν παρὰ τοῖς πόταις τῆς μπύρας, συνεσταλμένος δὲ παρὰ τοῖς πόταις τῆς μαστίχης, παρουσιάζει μετ' ὀλίγον ἐξέλικωσιν, ἣτις δύναται νὰ προκαλέσῃ **αιμοπευσίαν**. Ἡ πίψις καθίσταται δύσκολος, καθ' ὅτι οἱ γαστρικοὶ χυμοὶ χάνουσι τὴν δραστικότητά των. Τὸ δὲ **φλέγμα** (pituite) εἶναι ἐν σύμπτωμα τῶν τοιούτων ἀταξιῶν.

Τὸ ἥπαρ, συμφορήσιν πάσχον καὶ ἐξογκούμενον, καθίσταται δυσφόρητον καὶ ἀλγεινόν· ἢ μᾶλλον φικνοῦται, διαπερώμενον εἰς πᾶσαν πλευρὰν διὰ σκληροῦ τινος ὑφάσματος πετρώδους στερεότητος· τοῦτο δὲ εἶναι ἡ καλουμένη **κίρρωσις τοῦ ἥπατος**.

Ἡ γαῖσις φθεῖρεται τάχιστα καὶ καταντᾷ τέλος εἰς τὰς χειροτέρας πλάνας. Οὕτω γηραιὸς τις πότης ἀψινθίου, τεθείς, ἐν τῷ νοσοκομείῳ, εἰς διαίταν γάλακτος, ἰσχυρίζετο ὅτι τὸ γάλα ἔκαίε τὸν λάρυγγά του. Κατώρθωσε μάλιστα, παρ' ὅλην τὴν ἐπαγρύπνησιν, νὰ προμηθευθῇ **καθαρὸν ἀψίνθιον**, τὸ ὁποῖον, ἔλεγε, τὸν **ἐδρόσιζε γλυκά!**

Τὸ σύστημα τῆς κυκλοφορίας εἶναι ἐπίσης ἐκτεθειμένον εἰς κίνδυνον. Αἱ ἀρτηρίαι καθίστανται σκληραὶ καὶ εὐθρα-

στοι· οἱ δὲ αἰφνίδιοι θάνατοι, οἵτινες φυσικῶς μόνον εἰς τοὺς γέροντας παρατηροῦνται, πλήττουσιν ἐπίσης καὶ τοὺς ἀλκοολικοὺς νέους.

Ὁ ἐρεθισμὸς, ὁ προξενούμενος εἰς τοὺς πνεύμονας, δηλοποιεῖται διὰ βηχὸς ξηροῦ καὶ ἐπιμόνου, καὶ ὁδηγεῖ κατ' εὐθειαν εἰς τὴν **φυματίωσιν**.

Τὰ νεφρά, καταβεβλημένα ἐκ τῆς ἐπισφωρεύσεως τοῦ ἄλκοολ, ὅπερ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ διατηρῆται ἐπὶ μακρόν, φλογίζονται· ἡ νεφρίτις ἐπακολουθεῖ, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ λευκωματουρία, ἐπιφέρουσα τὸν θάνατον εἰς βραχείαν προθεσμίαν.

X

Αὐτοκτονία, παραφροσύνη, ἔγκλημα.

Αἱ μᾶλλον θλιβερώτεροι ὅμως διαταράξεις εἶναι αἱ ἐπερχόμεναι εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα. Ἡ **ἐξασθένησις τῆς μνήμης**, οἱ **ἐπιληπτικαὶ ὕπνοι**, τὰ **τρομακτικὰ ὄνειρα**, αἱ **παραισθησις**, ἡ **γενικὴ παραλυσις**, ἡ **παραφροσύνη**, εἶναι ἐπακόλουθα τῆς ἐπενεργείας τοῦ ἄλκοολ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Τὸ **delirium tremens** (ἡ τρομώδης παραφροσύνη) μετὰ τῶν τρώμων του καὶ τῶν τρομερῶν σπασμῶν του ἀπειλεῖ πάντα ἀλκοολικόν· τοῦτο δὲ εἶναι ἡ τελευταία βαθμὶς τῆς ἀνθρωπίνης καταπτώσεως.

Ἡ καλλιτέρα εὐφυΐα ἠττάται ὑπὸ τοῦ δηλητηρίου. Τὰ μᾶλλον ὑπέροχα τάλαντα καταβαρυνθροῦνται ἐν τῇ φιάλῃ. Καὶ εἶναι ἀνάγκη τάχα νὰ ὑπενθυμίσωμεν τὴν ἠθικὴν καταστροφὴν τοῦ **Μυσσὲ** ἢ τοῦ ζωγράφου **Κουρμπέ**; Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν μνήμην τοῦ **Χόφμαν**, τοῦ συγκινητικοῦ συγγραφέως τῶν **Φαρταστικῶν Διηγημάτων**, ὅστις ἐζήτη ἐν τῷ οἴνῳ ἐγκεφαλικὴν διέγερσιν; Ἄδεν ὑπῆρξεν εἰς κοινὸς μέθυσος, διηγεῖται ὁ κ. **Arvéde Barine**, ἐπὶνε σχεδόν πάντοτε μόνον μέχρις οὗ ἔκρινεν ἑαυτὸν ἀρκετὰ διεγερμένον. Ἐν τούτοις, ἐνωρίς, τὸν κατέλαβεν ἡ παραλυσις. Θλιβερόν δὲ ἀνθρώπινον βῆκος, ἐφέρετο τοῦ λοιποῦ, ὡς νῆπιον τῆς κοιτίδος, εἰς τοὺς βραχίονας μιᾶς ὑπηρετρίας.»

Πανταχοῦ, ὅπου ὁ ἀλκοολισμὸς εὐρί-

σκαται ἐν προόδῳ, δύναται τις νὰ ἴδῃ ἀξιοζήταν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, τὰς αὐτοκτονίας, τὴν παραφροσύνην, τὴν ἐγκληματικότητα. Ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι τοῦ 1892, τὸ ὀλικὸν ἄθροισμα τῶν φρενοβλαβῶν ἐτριπλασιάθη. Καὶ ἡ αὐξήσις αὕτη εἶναι παράλληλος πρὸς τὴν διείδασιν τῆς χρήσεως ἀλκοολικῶν ποτῶν. Οὕτω εἰς τὰ διάφορα ἄστυα εἰσῆχθη μία ἀναλογία ἀλκοολικῶν ὡς ἐξῆς: 13 τοῖς 100 γυναῖκες καὶ 39 τοῖς 100 ἄνδρες. Καὶ πρέπει εἰς τὰ ποσὰ ταῦτα νὰ προσθέσωμεν καὶ τοὺς ἀναριθμήτους ἐκεῖνους μανιακοὺς ἐγκληματίας, τῶν ὁποίων τὰ αἵματηρὰ καὶ φρικτὰ ἀνδραγαθήματα πολλὰκις ἀναγράφουσι αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες μετὰ φρίκης.

Τὸ ἄλκοολ ἐπιδρᾷ σπουδαίως ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος· οὕτω τὰ δύο τρίτα τῶν φυλακισμένων, τοὐλάχιστον ἐν Γαλλίᾳ, εἶναι ἀλκοολικοὶ. Συντελεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν αὐτοκτονιῶν καθ' ὅσον παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι κατὰ τὸ 1891, ἐν Γαλλίᾳ, 11 τοῖς 100 ἐκ τῶν αὐτοκτονιῶν ὠφείλοντο εἰς τὸν ἀλκοολισμόν.

Ἐπὶ 1000 δηλητηριαζομένων ὑπὸ τοῦ ἄλκοολ, 300 κατ' ἔτος καθίστανται φυματιῶντες καὶ ἀποθνήσκουσι. Εἰς τούτους δὲ προσθετέον καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐξ εἰδικῶν ἀσθενειῶν τὰς οποίας διεγείρει τὸ ἄλκοολ, ἐπίσης καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας δι' ἀπροσδοκῆτων συμπτωμάτων πάσης φύσεως εἰς ἃ εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ ἀκρατεῖς, καὶ οὕτω βλέπομεν κατὰ ποίαν ἀναλογίαν τὸ ἄλκοολ ὁδηγεῖ εἰς τὸν τάφον.

Καὶ ὁ Γάλλος συγγραφεὺς, ὁ ἀπαριθμῶν ταῦτα πάντα, καταλήγει ὡς ἐξῆς: «Μὴ ἐκπλαγῶμεν πλέον διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ κατὰ Νορμανδία μᾶς παρέχει τυπικὸν παράδειγμα. Ἡ ἀπογραφή τοῦ 1896 ἐξήλεγξε διὰ τρία διαμερίσματα (l'Orne, la Manche et le Calvados) μίαν ἐλάττωσιν καθορισθεῖσαν εἰς τὸ ὄγδον ἐντὸς πέντε ἐτῶν.»

X

Οὐχ' ἤττον ὅσον **Κληρονομικότης** καὶ ἂν ᾖ τὸν **τροπὸν τοῦ ἀλκοολισμοῦ**. μερὰ ἢ ἐπενέρ-